

[Kjeldgaard Iversen.]

går vi imod dette lovforslag. Vi vil stemme for det af udvalget stillede ændringsforslag, som dog betyder en lettelse indenfor et snævert område, men vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Med hensyn til afgiften af parfumer skal jeg ikke sige meget. Det drejer sig om 12 mill. kr. Selvom ministeren tror, at den virker tilfredsstillende teknisk set, er vi ikke sikker på, at det er rigtigt, men vil også stemme mod dette lovforslag ved tredje behandling.

Motoromsætningskatten, som kaldes ekstraordinær, virker direkte fordyrende på transporterne her i landet og dermed også på erhvervslivets omkostningsniveau. Disse motorafgifter er ganske urimelige, og de har altid ramt en særlig befolkningsgruppe uretfærdigt; og når man nu oven i købet indskrænker denne befolkningsgruppe, bliver de endnu mere uretfærdige. Vi vil modsætte os denne skat ligesom de to foregående.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg takker udvalget for det udførte arbejde. Jeg skal anbefale, at lovforslagene gennemføres med den i betænkningen foreslåede ændring. Derimod må jeg anbefale at stemme imod det videregående forslag, der udenfor betænkningen er stillet af det kommunistiske mindretal vedrørende tobaksbeskatningen.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om det ændringsforslag, der af det ærede medlem hr. Tholstrup er stillet udenfor betænkningen vedrørende lovforslaget om tillægsafgift af visse motorkøretøjer. Det er jo et ændringsforslag, der ikke blot angår den pågældende lov, men som generelt angår anbringelsen af vejfondens midler og går ud på, at disse midler skal anbringes på en anden måde end hidtil. I øjeblikket er vejfondens midler jo anbragt på den måde, at de står som et tilgodehavende hos staten. Det er altså fra fondens side at betragte som en anbringelse i en bank; fra statens side er det at betragte som en form for statslån i løbende regning. Det ærede medlem foreslår nu, at man i stedet for skal udskille vejfonden og anbringe dens midler i børsnoterede rentebærende papirer. Der kan godt siges en del til fordel for en sådan ændret anbringelsesmetode; det er en skønsag, i hvilke tilfælde man finder den ene eller den anden metode mest hensigtsmæssig. Jeg skal ikke afvise, at det måske med tiden kan vise sig hensigtsmæssigt at ændre den anbringelsesform, man har i øjeblikket. Det måtte jo så medføre, at fondens midler

måtte udbetales af staten, hvad der naturligvis i praksis ville bevirke, at man i det givne øjeblik måtte udstede forøgede mængder af statsobligationer; om så fonden overtog disse papirer eller andre, er jo principielt af underordnet interesse. Jeg vil imidlertid om dette spørgsmål gerne sige, at det vil dreje sig om en overordentlig stor økonomisk operation — det drejer sig om flere hundrede millioner kroner —, og dertil kommer, at skulle man gennemføre en sådan ændring, måtte der træffes nye bestemmelser om fondens administration: hvem skal foretage de pågældende indkøb, hvem skal bestemme, hvilke papirer det skal være, hvornår de skal realiseres, hvad man skal gøre, når papirerne bliver udtrukket o. s. v.; kort sagt, der måtte etableres en særlig administrationsordning. Derfor egner det sig ikke til at gennemføres i hurtig og hast, det må overvejes som et led i videregående foranstaltninger. Derfor må jeg anbefale at stemme imod ændringsforslaget ved den videre behandling.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh gentog nogle af sine betragtninger om den hurtige behandling af disse lovforslag. Jeg kan dele det ærede medlems beklagelse af, at behandlingen skal foregå så hurtigt, som tilfældet er. Jeg finder dog anledning til at sige, at spørgsmålet ikke er helt så simpelt, som man måske kunne tro, og jeg vil i al almindelighed forsvare det princip, at forslag om ændringer i forbrugsafgifterne bør fremsættes kort tid forinden, de skal træde i kraft, som regel meget kort tid forinden. Trods det, at lovforslagene blev fremsat den 19. marts, er jeg blevet anklaget for, at det har skabt uro i tobaksindustrien, at der her blev bebudet en nedsættelse for cigareernes vedkommende, og det er den slags ting, der kan ske; hvis spørgsmål om ændringer af forbrugsafgifter kommer offentligt frem, længe før de skal træde i kraft, så vil det udløse hamstring, hvis det drejer sig om forhøjelse, og det vil udløse en stærk nedgang i omsætningen, hvis det drejer sig om nedsættelse. Derfor vil jeg trods alt forsvare som et almindeligt princip, som jeg tror enhver regering vil og bør følge, at ændringer i forbrugsafgifterne normalt bør foreslås kort tid før, de skal træde i kraft. Det er os allesammen tilladt til enhver tid at overveje, hvilke ændringer i de bestående forbrugsafgifter vi måtte ønske, når spørgsmål herom engang måtte blive aktuelt. Der er ingen tvang for rigsdagen til at vente med at anstille sine overvejelser, indtil lovforslag bliver fremsat. Jeg tror heller ikke, at de fleste af det høje tings medlemmer